

لوح رفیع

حضرت بهاء الله

نسخه اصل فارسی



لوح رفیع - آثار حضرت بهاء الله - بر اساس نسخه موجود در "کتابخانه آثار بهائی" در مرکز جهانی
بهائی - شماره ۱۴۶

ش

من سَمی بالرفیع علیه بهاء الله

بنام مبین دانا

انشاء الله لم یزل و لا یزال از زلال سلسال معارف محبوب لایزال بنوشتی و بنوشانی نگاشت لدی العرش حاضر و عین عنایت بآن ناظر طوبی لک بما ذكرت لدی العرش مرّة بعد مرّة و نزل لک ما تفوح به رائحة الألفاف بدوام الملک و الملکوت آنچه الیوم لازم و بر آن جناب واجبست اینست که بخدمت حق قیام نمائی و منقطعاً عن کلّ ما کان بتبلیغ امر مالک امکان مشغول شوی و ریحیق مختوم که باصبع قیوم مفتوح شده بر اهل عالم مبذول دارید رشحات وحی متتابعاً مترادفاً از اوراق سدره منتهی ترشح میفرماید و بصورت کلمات در الواح الهیه ظاهر و باهر است طوبی لمن فاز بها و وجد عرفها و نطق بثناء موجدھا و قام علی خدمة خالقھا و بارئھا

اینکه از حجّیة کتاب سؤال نموده بودید حجّیة ما نزل فی هذا الظهور اظهر از آنست که بدلیل محتاج باشد دلیله نفسه و برهانه ذاته هر ذی شَم منصفی عرفش را استنشاق نموده و مینماید ملاحظه نمائید در این ظهور کل عالماند که بمدارس نرفته و تحصیل علم ننموده و از بیت اهل علم هم ظاهر نشده و اکثر ایّام عمرش مبتلا و در سجنهای متعدّد مسجون بوده مع ذلک قلمش معین فرات علوم نامتناهی ربّانی گشته و اگر بدیده منزّه از رمد هوی مشاهده شود در هر قطره آن بحر علم و حکمت را موج بیند و همین قسم که علم حق محیط است همین قسم در سایر اسماء و صفات حق ملاحظه نمائید و این آیات یک ظهور از ظهورات حق است اگر تفصیل این مقامات ذکر شود این الواح کفایت ننماید اگر جمیع علمای ارض در حین نزول آیات حاضر باشند یقین بدانید که کل تصدیق مینمایند چه که مفرّ و مهربی مشاهده نمینمایند الا الله المتکلم الناطق السميع البصیر زود است که نفوذ کلمه الهیه و احاطه قدرتتش را ملاحظه مینمائید اگرچه حال هم مشهود و واضحست مع آنکه در سجن بین ایدی غافلین بوده ظاهراً باهراً تصریحاً من غیر تأویل از ملوک و مملوک کل را بکمال اقتدار بشر مختار دعوت فرموده و نظر بضعف عباد شأن این ظهور ذکر نشده الا علی قدر مقدور ما قدروا الله حق قدره و



ORIGINAL

بعضی از ضعفا چون بمقام بلند عرفان بتمامه فائز نشده‌اند و بر عظمت آیات الهیه مطلع نگشته‌اند اینست که بعضی کلمات ترکیب نموده و ادعاهای باطله نموده‌اند و شأن حق را منحصر بآن دانسته‌اند چنانچه نازل شده و منهم من ظنّ أنّ الآیة تطلق علی کلمات تنتهی بالعلیم او بالحکیم او باتّصال الف فی آخرهما او زیادة نون علی امثالهما و ظنّ أنّها کلمات انزلها الرحمن فی صدره لا والله بل اوحی الشیطان فی قلبه قد خسر الذین کفروا بالبرهان و تجاهروا بالعصیان انتهی و اگر فی الحقیقه ناس طالب حق بودند و بحق عارف میشدند از جمیع عالم و عالمیان میگذشتند و بشرط رحمن توجه مینمودند انشاءالله آن جناب باید در کلّ حین بخدمت امر مشغول باشند و ناس را متذکر دارند تأییدات الهیه بوده و هست چنانچه مشاهده مینمائید بر حسب ظاهر مع آنکه در سخن ساکنست بذکر شما مشغول و این لوجه الله بوده و هست که شاید بخدمت امر قیام نمائید و گمگشتگان بادیة ضلالت را بافق هدایت دلالت کنید و همین قسم تأییدات باطنیه را مشاهده نمائید که در کلّ حین متوجه اولیا بوده و خواهد بود اکثری از ناس رضیعند باید ایشان را اولاً بلبن حکمت و باغذیه لطیفه تربیت نمود و بعد باغذیه قویه کذلک تقتضی الحکمة أنّ ربّک هو المربیّ العلیم از قبل لوح امنع اقدس مخصوص آن جناب نازل و با این لوح ارسال میشود ان اطمئنّ بفضل مولا که آنّه یدکرک کما ذکرک من قبل ان اجهد لاحیاء الأموات بهذا الماء الذی جعله الله علّة حیاة العالمین قل ان الحمد لله ربّ العالمین

نفوسی که در کتاب آن جناب مذکور بود کل بذکر الله فائزند بشرهم بذکرنا ایّاهم و کبر علی وجوههم لیفرحن بتکبیر ربهم العلیّ الغالب المقتدر القدير اما البهَاء علیک و علیم و علی الذین فازوا بهذا النبیّ العظیم